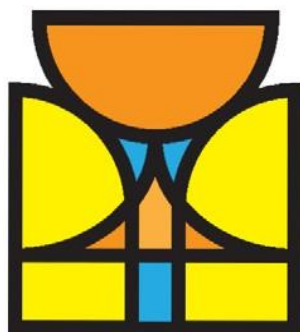

Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2023

16

*Epištola Žižkovským
neděle 25. června 2023*

*Nebesa vypravují o Boží slávě,
obloha hovoří o díle jeho rukou.
Svoji řeč předává jeden den druhému,
noc noci sděluje poznatky.
(žalm 19,2-3)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Dnešní sbírka byla určena na solidaritu sborů.

Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Program následujícího týdne: V pondělí v 18h: Tensing.
V 18:30h: hospodářská komise.

V úterý v 18h se sejdou děti ke svému programu.

Ve středu v 19h: staršovstvo.

Ve čtvrtek od 18h se koná sborová zahradní slavnost.

Všichni jste srdečně zváni. Pojd'me strávit čas spolu, než se rozjedeme na chalupy a dovolené.

Sborová dovolená proběhne v termínu od středy 27.9. do neděle 1. 10. Rezervujte si, prosím, tento čas pro společný pobyt v Rokytnici nad Jizerou.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Amos 7, 12-15

12 Pak řekl Amasjáš Ámosovi: „Seber se, vidoucí, a prchej do judské země! Tam chleba jez a tam si prorokuj!

13 A nikdy už neprorokuj v Bét-elu, neboť je to svatyně králova, královský dům.“ 14 Ámos Amasjášovi odpověděl: “Nebyl jsem prorok ani prorocký žák, zabýval jsem se dobyt看em a sykomorami. 15 Hospodin mě vzal od ovcí, Hospodin mi rozkázal: ‚Jdi a prorokuj Izraeli, mému lidu!‘

TEXT: Lk 10, 1-11

Potom určil Pán ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít.

2 Řekl jim: „Žeň je mnohá, dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň. 3 Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. 4 Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte.

5 Když vejdete do některého domu, řekněte nejprve: ‚Pokoj tomuto domu!‘ 6 A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine; ne-li, vrátí se opět k vám.

7 V tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co vám dají, neboť, hoden je dělník své mzdy! Nepřecházejte z domu do domu. 8 A když přijdete do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží; 9 uzdravujte tam nemocné a vyřid'te jim: ‚Přiblížilo se k vám království Boží.‘ 10 Když však přijdete do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte:

11 ‚Vytrásáme na vás i ten prach z vašeho města, který ulpěl na našich nohou! Ale to vezte: Přiblížilo se království Boží.‘

KÁZÁNÍ:

Máme léto a zase se tak trochu rozcházíme na prázdniny a na dovolené. Ne, nechci to tak úplně přirovnávat naši situaci k situaci učedníků, které Ježíš tenkrát vyslal. Ani nechci tvrdit, že to pro ně byly tenkrát prázdniny.

Naopak, ono to spíš vypadá, jako by je vyslal na nějakou praxi, na zkušenou.

Ale něco podobného tady přeci jenom najdeme.

Ti učedníci, které tady Ježíš vysílá, kterým dává instrukce. Tentokrát to není těch Ježíšových Dvanáct nejbližších. Jsou to nějakí další, ostatní učedníci. Možná by nám přišlo příliš troufalé se připodobňovat k oněm Dvanácti. Ale být aspoň nějakými Ježíšovými učedníky, učednicemi přece chceme. Těmi dalšími, dalšími v řadě. To, co máme mnozí z nás před sebou, není žádná velká misijní výprava. Většinou se chystáme na dovolené, kde si chceme odpočinout.

To, společné je tady to, že jsme byli aspoň nějakou dobu spolu, ve společenství Slova a stolu Páně a teď se rozejdeme. A i když se na nějakou chvíli rozprchneme do všech koutů českých chalup a hájů, chceme z toho *spolu*, z toho, co nás spojuje, nějak žít. Něco si neseme s sebou. A doufáme, že se po čase, někdo dříve, někdo později, zase vrátíme a znovu se všichni setkáme. Tak nějak podobně to mělo tehdy i těch sedmdesát učedníků. I oni počítali s tím, že se zase někdy vrátí.

ii.

Neberte si měšec ani mošnu ani obuv.

Tak tady to vypadá, že naše analogie s balením na cesty rychle končí. Známe to, vždyť auto to uveze a už máme kufr plný zbytečností. Jenže oni si nejdou odpočinout, oni jdou zvěstovat evangelium. A mají být autentičtí. Jedno přísloví říká: *sytý hladovému nevěří*. Ale ono to někdy platí i obráceně: hladový sytému také ne. Ve světě je a bohužel vždycky bylo i bude hodně lidí, kteří si s sebou na cesty nic nevzali – ne proto, že by se řídili Ježíšovými instrukcemi, ale protože to nestihli, nemohli, neunesli, nebo jim nic nezbylo, co by si mohli vzít. Jejich domy jsou rozbombardovány, vypáleny a vše v nich zničeno. Jsou rádi, že se od někud dostali aspoň oni sami.

Je a asi i vždycky bylo hodně lidí, kteří se sice nevydávají na žádné cesty. Nemusejí nikam utíkat, ale přesto žijí v nejistotě. V nejistotě, co přinese příští den, a jestli jim vůbec něco přinese. To, jak reagujeme na krizové situace, to, co už považujeme za krizový stav je vždycky subjektivní. To, co se nám může jevit jako nepřekonatelný problém, může být v očích někoho jiného zdolatelná překážka. A naopak.

Je i spousta prostě neúspěšných, různě zoufalých. Těch, kterým říkáme „*potřební*“.

A Ježíšovi učedníci k nim nemají přicházet z pozice těch úspěšných, dobře zajištěných, těch, kterým se to

panečku mluví. Nemají na tom být vyzývavě lépe, než ti, ke kterým jdou. Jdou do nejistoty. A setkají se nejspíš s ledasčím. Ale přitom všem nemají spoléhat na sebe, ale na nebeského Otce, který se o ně postará. Ta nejistota, do které se vydávají, má paradoxně působit jako jistota. Jako důvěra. Odcházejí vybaveni tím, co se naučili, co pochopili, odkoukali. Odcházejí vnitřně, duchovně vybaveni, ale jinak s prázdnou kapsou. Musí se protlouct sami.

iii.

Jezte a pijte, co vám dají, neboť hoden je dělník své mzdy! Nepřecházejte z domu do domu. A když přijdete do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží.

Kdosi už kdysi si všiml toho, že většina diskusí, které měl Ježíš s farizeji se nějak týká jídla. Zvláště u Lukáše - tam často diskutují přímo u jídla. Nebo se farizeové třeba ptají, proč Ježíš stoluje zrovna s takovými lidmi jako je celník Levi. Zajímají se, kdy a jak se Ježíšovi učedníci postí, nebo jestli se vůbec postí. Zkoumají, zda je dovoleno v sobotu trhat a jíst klasy... Většinou jsou to farizeové, kdo má s jídlem nějaký problém nebo nějaké zvláštní požadavky. Ježíš je v pohodě. Ale kupodivu i tady, jedna z prvních instrukcí, kterou Ježíš dává svým učedníkům, když je vysílá na cestu, se týká toho, co mají jíst a pít.

Ale když se na tu instrukci podíváme zblízka, tak vidíme, že vlastně neříká nic zvláštního. Právě, že na rozdíl od těch farizeů, nic zvláštního. Budete jíst, co vám dají, a stolovat budete s těmi, kdo vás pozvou. Žádný speciální jídelníček, kterým by se od nich odlišovali, nebo dokonce povyšovali. Žádná zbožnější strava. Žádné okolky s kým smějí nebo nesmí stolovat.

iv.

Ale teď přichází to nejdůležitější:

Když vejdete do některého domu, řekněte nejprve: „Pokoj tomuto domu!“ A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine; ne-li, vrátí se opět k vám.

Možná bychom čekali nějakou věroučnou přípravu, nějaké instrukce – co mají učit a jak to mají učit. Co mají zvěstovat a jak to mají říkat a vysvětlovat. Když takhle Ježíš poslal do světa svých Dvanáct, také nečteme, co mají přesně učit. Ale aspoň se dozvídáme, že jim dal sílu a moc vyhánět všechny démony a léčit nemoci. Zvěstovat Boží království a uzdravovat (Lk 9, 1-2) V případě těchto sedmdesáti dalších učedníků – nic. Ježíš je vysílá do světa, má poslední šanci zkontrolovat, co a hlavně jak se naučili. Co mají dopilovat, na co klást důraz. Nic takového tam nenajdeme. Jediné, co jim klade na srdce, a na cestu, je: *přinášejte pokoj!*

Bylo by až podivně snadné si takové vyslání učedníků do světa představovat jako boj. A nemám na mysli nějaké výpravy proti pohanům. Bylo by snadné si

představovat například boj o lidskou duši, boj proti bezpráví, za vzdělání, boj za lepší zítřky. Je možné zápasit s hladem ve světě, s nedostatkem vody, s chudobou, s předsudky, s lidskou lhostejností... S nenávisť.

Sám Ježíš na jednom místě konstatuje, že nepřináší pokoj, ale oheň a rozdělení.

A přesto, když vysílá své učedníky, nemluví tentokrát o boji, ale o pokoji.

Nevstupují do lidských domovů jako bojovníci (ať už s čímkoliv, nebo za cokoliv). Přicházejí se podělit o svůj pokoj.

Přinášejí svůj vnitřní klid, mír. Jejich evangelium zní:

Pokoj tomuto domu!

A jejich pokoj, když ho nepřijmou, když se mine účinkem, tak se prostě k nim zase vrátí. Zatímco, když ho přijmou, tak tam spočine.

Nechci nějak násilně srovnávat nás a naše cesty na naše české chalupy s těmi sedmdesáti, které tehdy Ježíš poslal. Přesto si myslím, že tam aspoň dvě věci zůstávají:

I my chceme být jeho učedníky. Těmi dalšími, ostatními učedníky. A pokud jde o nějaké vymítání démonů nebo uzdravování, těchto sedmdesát na tom bylo dost podobně jako my.

A také nám bych přála, abychom si v sobě odnášeli pokoj. Ideálně, když by se dařilo, abychom ho dokázali i šířit, všude tam, kde budeme.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,
děkujeme za čas odpočinku,
uč nás, ať ho dovedeme využívat, zklidnit se, zpomalit,
přestat těkat, přebývat v tichu.
Prosíme o pokoj, pro nás, pro naše blízké, pro celý svět.
Prosíme za mír.
Dej, ať se zase pokojně setkáme, až se budeme vracet
z našich prázdninových cest,
ať se zase opět setkáme okolo tvého Slova a tvého stolu.

POSLÁNÍ: 1.Pt 3, 10-11

*Chceš-li milovat život a vidět dobré dny,
zdržuj jazyk od zlého a rty od lstivých slov,
odvrať se od zlého a čiň dobré,
hledej pokoj a usiluj o něj.*

POŽEHNÁNÍ:

*At' Hospodin ti žehná
a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010

BOHOSLUŽBY V LETNÍM OBDOBÍ

2.7. Společné bohoslužby se sbory: Vinohrady, Vršovice, Žižkov I. Bohoslužby se konají [na Vinohradech](#) (Korunní 60); Olga Mrázková; začátek v 9:30h

9.7. Jiří Nečas

16.7. Olga Mrázková

23.7. Olga Mrázková

30.7. Eva Potměšilová

6.8. Společné bohoslužby se sbory: Vršovice, Žižkov I. a Vinohrady. Bohoslužby se konají ve sboru [Žižkov I.](#) (Prokopova 4); Matěj Opočenský; začátek v 9:30h

13.8. Olga Mrázková

20.8. Tomáš Bísek

27.8. Společné bohoslužby se sbory: Vinohrady, Vršovice, Žižkov I. Bohoslužby se konají [ve Vršovicích](#) (Tulská 14/1); Zdeněk Šorm; začátek v 9:30h
(Tulská 14/1); Zdeněk Šorm; začátek v 9:30h

Sborová dovolená proběhne v termínu od středy 27.9. do neděle 1. 10. Rezervujte si, prosím, tento čas pro společný pobyt v Rokytnici nad Jizerou.